

ТРАДИЦІЇ ОСВІТИ В ЯПОНІЇ

Вступ. Шкільна освіта має значення для майбутнього країни. У цій галузі існує чимало проблем: зниження успішності учнів, розрив між різними освітніми установами та багато іншого. Освітня система Японії, починаючи з обов'язкової початкової освіти та закінчуючи навчанням у технікумах, дає випускникам необхідні навички для зайняття тією чи іншою професійною діяльністю, учні демонструють високі результати в навчанні, тому вважаємо корисним дослідити досвід Японії.

Мета даної роботи – дослідити досвід шкільної освіти в Японії, порівняти японську систему освіти з українською, знайти у досвіді японців елементи, що можуть зацікавити освітян України.

Виклад основного матеріалу. Добиратися до школи на машині японцям не дозволяється. Вони мають або йти пішки, або їхати на велосипеді, якщо між закладом освіти, та місцем проживання учня немає великої дистанції. В іншому ж випадку, японцю буде потрібно їхати до школи на громадському транспорті, тому що в Японії шкільних автобусів не існує. Шкільні заняття починаються у 8 годин ранку і всі в цей час повинні бути на місці. Запізнення в Японії завжди караються. Навіть якщо дитина запізнилася на декілька хвилин, її будуть критикувати. Якщо ж дитина запізниться 3 рази у тиждень, вона повинна буде виконувати очисні роботи в школі рано вранці. Коли учні прибувають до школи, вони змінюють своє взуття з простих туфель та шльопанців на шкільні. Шкільне взуття розділяється на синє для хлопців та рожеве для дівчат. Учням суворо забороняється не носити на території школи свою уніформу за винятком спеціальних днів де це дозволяється. Також форма завжди повинна бути чистою та в хорошому стані.

В японській школі для кожної дитини є домашній клас, і вчителі кожного предмета відвідують класну кімнату замість того, щоб учні відвідували окремі класи, за виключенням тих предметів, де потрібне конкретне обладнання, такі як, наприклад я фізкультура. У кожному такому класі від 30 до 40 учнів. Як правило, японці вивчають англійську, японську, математику, науку, та суспільствознавство. У багатьох японських школах існують суворі правила з приводу зовнішнього виду учнів. Абсолютно усі аксесуари такі як мобільні телефони, іграшки, носити зухвалі аксесуари, нанесення макіяжу, тату або пірсингу заборонено. Все це вважається відволіканням від навчання тому, що учень у школі повинен тільки навчатися. При відвідування школи, дівчата які нанесли собі макіяж, мають його прибрати. так само як із тату або пірсингом. Також у кожній школі є свій дрескод: у якійсь школі може бути таке, що дівчатам заборонено носити штани, тільки спідниці, або це їм дозволяється. Це відноситься і до довжини волосся у дітей. якась школа може не дозволяти своїм учням носити занадто довге волосся або ж може не дозволяти конкретні зачіски або прикраси на волосся. Все це у кожній школі може бути різним. Хоча до зачісок хлопців є декілька досить дивних вимог. Вони повинні носити лише просте, чорне, пряме волосся. Якщо в учня волосся саме по собі не є таким, воно, наприклад, кучеряве і коричневе, то цей факт треба підтвердити, наприклад, фотографіями з раннього дитинства. Якщо ніяких доказів немає, учень має випрямляти своє волосся та пофарбувати його в чорний. Цікава річ у японських школах це той факт, що учням суворо заборонено заводити між собою відносити. За це їх карають як учителя, так і батьки. Учителя завжди стежать за тим, щоб учні не виражали ніяких ознак любові, або симпатії у класах.

Цікавий факт: якщо у школі відсутній якийсь вчитель, який повинен був вести урок, учні будуть самі вчити уроки. Може здатися що в таких ситуаціях в класах почнеться хаос. Але це не так. У Японії дисципліна та повага це якість номер один, тому з дітьми у цьому сенсі немає проблем. В

Японії діти вчаться дуже багато, довго і наполегливо, Тому там майже немає двієчників. На відміну від американських шкіл, японці вчаться 240 днів в рік – на 60 днів більше, також, в день вони витрачають на навчання приблизно 10-12 годин. Також японці вчаться і по суботам. У кінці навчального дня, усі діти повинні прийняти участь у «о-сої» – це таке собі генеральне прибирання. Учні прибирають класи, коридори, кімнати для перепочинку і так далі. Після закінчення прибирання, клас розпускається і учні розходяться у різні частини школи для того щоб відвідати свої клуби по інтересам. Вони розділяються на два типи – спортивні (баскетбол, футбол, теніс, плавання, волейбол, тощо) та культурні (англійська мова, письмо, читання, математика, наука, тощо) заняття в цих клубах є кожного дня і йдуть по дві години. Учні самі вирішують чим вони будуть займатися. Більшість таких клубів продовжують свої заняття і під час канікул. Також після школи діти можуть піти до спеціалізованих шкіл – «уобіко» – там їм можуть допомогти в підготовці до екзаменів. З іншої сторони є «Јуки» – школа, у якій вчать більш не академічні предмети, як, наприклад, малювання. Може здатися, що у японців може виробитися страх до додаткових шкільних занять, через те що в них досить багато годин в день займає школа, але багатьом японцям подобається ходити на додаткові заняття – комусь там подобаються вчителі, вони можуть здатися їм більш цікавішими, ніж вчителі з їх простих шкіл, а комусь може сподобатися більш цікаві заняття, та важкі завдання, які можуть там проходити.

Щоб перейти на новий рівень навчання усі учні повинні скласти досить суворі іспити. Результат цих іспитів може напряму вплинути на подальше життя японця. Іспити проходять по предметам англійської мови, математики, науки, японської мови та суспільствознавство. Учні вже з самого раннього віку можуть відчути на собі тиск іспитів. Але у японців багато занять, тестових іспитів, тому більшість японців успішно складають іспити, та вчителі можуть справедливо оцінити рівень знань учня, щоб

направити його в правильний університет.

Висновки. Японська школа в досить багатьох моментах відрізняється від системи освіти України. В системі освіти Японії існують жорсткі і дивні для українців правила, ця система дуже вимоглива – учні витрачають велику частину дня і більшу частину року на навчання. Але таким чином учні є більш дисципліновані, вони більш серйозно відносяться до навчання і в більшість учнів показують хороші результати.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Murata Y., Yamaguchi M. Education in Contemporary Japan: System and Content. Tokio : Toshindo, 2010. 240 p.
2. Білик О. Реформи у сучасній системі освіти Японії. Мовні і концептуальні картини світу. ВД Дмитра Бураго. 2010. № 28. С. 240–245.
3. Грищенко І. Стан та особливості управління вищою освітою в Японії. Трибуна. 2009. № 9-10. С. 26–29.